

Bratia a sestry,

keď som chodil na letné biblické tábory, – najprv ako dieťa, a potom ako vedúci – súčasťou týždňového programu bol aj celodenný výlet. Z chaty sme vyrazili spolu ako jedna veľká masa detí a dospelých. Postupne sa tá veľká masa rozdelila na väčšie či menšie skupinky alebo aj jednotlivcov. Tí zo zadu kričali na tých úplne vpredu, aby ich čakali. Počkali sme sa. Chvíľu sme išli spolu, a potom sa to opäť roztrhlo. Samozrejme, že do cieľa sme nedošli naraz. Niektorí prišli skôr a iní neskôr. Dôležité bolo to, že sme sa cestou čakali. Silnejší brali ohľad na slabších. Nikto sa nestratil a do cieľa sme skôr či neskôr dorazili všetci v tom istom počte ako na začiatku. Rovnakým spôsobom prebiehala aj spiatočná cesta.

Pavol napomínal veriacich v Korinte, aby na seba čakali. Písal to v súvislosti so slávením večere Pánovej. V 1. liste do Korintu nachádzame najstarší biblický text o liturgii večere Pánovej. Podobné znenia sú ešte v evanjeliách. Členmi cirkevného zboru v Korinte boli chudobní aj bohatí, slobodní aj otroci. Jednoducho bola to zmes rôznych ľudí, a teda aj rôznych pováh a spoločenských postavení. Pavol kritizoval nesprávne prijímanie večere Pánovej. Pred Božou tvárou sme si všetci rovní. Záchrana nezáleží od toho, aký je človek zámožný alebo ako vysoko stojí v spoločenskom rebríčku. Záchrana je závislá len a len na Bohu, ktorý sa svetu zjavil v Ježišovi Kristovi.

Keď sa schádzame (a dúfajme, že už čoskoro sa zase aj budeme môcť), aby sme prijímali chlieb a víno, zvestujeme smrť Pánovu. Už v 2. kapitole Pavol napísal, že sa rozhodol sústreďiť sa len na Krista, a to Toho ukrižovaného. (2. v.) Na Pavla osobne to malo veľmi silný vplyv, ktorý opísal takto: *Spolu s Kristom som ukrižovaný a nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. A nakoľko teraz žijem v tele, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval a seba samého vydal za mňa. Nepohrdam milosťou Božou. Lebo ak je spravodlivosť zo zákona, tak Kristus nadarmo umrel.* (Gal 2, 19 – 21) Večera Pánova nám pripomína to, čo Ježiš vykonal, aby sme boli zachránení. Ježiš nemyslel na seba, ale obetoval sa za hriech sveta. V Liste Rimanom Pavol uvádza, že Kristus nemal záľubu v sebe. (15, 3) Kristova obeť nás vedie k obetavosti. Kristova láska nás vedie k vzájomnej láske. Kristovo milosrdenstvo nás vedie k tomu, aby sme boli voči druhým ľuďom milosrdní.

Kedy správne prijímame večeru Pánovu? Je to vtedy, keď nemáme tvrdé srdcia, ale srdcia naplnené láskou a milosrdenstvom. Je to vtedy, keď si odpúšťame navzájom. Je to vtedy, keď nezabúdame na slabých a chudobných. Správne prijímať večeru Pánovu znamená správne rozumieť tomu, prečo Kristus zomrel. Kto sa správa sebecky, neporozumel Kristovej obeti. Kto myslí len na svoje vlastné potreby bez ohľadu na druhých, nechápe, čo je to Božia láska. Ježiš sa z lásky obetoval za svet. Pripomíname si to vždy, keď stojíme spoločne pri stole Pánovom a jeme chlieb a pijeme víno.

Pavol uvádza, že sa o tom, čo sa dialo v korintskom zbore, dopytal. V tomto zbore riešil Pavol mnohé sporné otázky. Ďalej napísal, že tomu, čo počúva, čiasťočne aj verí.

Tak to má uvedené evanjelický aj Roháčkov preklad. Najnovší ekumenický preklad síce uvádza iné vyjadrenie, ale s tým istým významom: „do istej miery tomu verím.“ Pavol sa niečo dopočul, ale neurobil z toho unáhlený záver. Vychádzal z vlastnej skúsenosti, ale aj sa tým hlbšie zaoberal. Je veľmi veľký rozdiel medzi klebetami a faktami. To, čo sa šíri ústnym podaním, sa prirodzene deformuje. Každý človek je iný. Každý má svoje porozumenie a spôsob vyjadrovania. Fakt, ktorý je prijatý z tretieho zdroja, môže mať odlišnú formu, od toho pôvodného.

Hlavne v našej dobe plnej informácií, desinformácií a hoaxov (falošné správy, ktoré sa šíria predovšetkým na internete) je veľmi dôležité si všetko poriadne overiť a neprijímať to bezhlavo a zaraz. Niekedy ide o žart, inokedy o úmyselné zavádzanie. Jazyk nedokáže skrotiť nikto z ľudí. (Jk 3, 8) Slovo je ostrejšie ako meč, a dnes to platí dvojnásobne. Internetové diskusie dávajú niektorým ľuďom možnosti, ktoré by inak nemali. Pod vymysleným menom, a teda anonymne, sú niektorí ľudia odvážni a neváhajú napísať hocičo (aj to, čo si len sami myslia, ale nemajú to overené z viacerých zdrojov). Takouto cestou sa často šíria nielen nepravdy, ale aj nenávisť a vulgarizmy.

Keď chceme stavať na pravde, musíme vynaložiť úsilie, aby sme nevychádzali len z toho, čo sme niekde počuli (popr. čítali). Klebeta sa šíri veľmi ľahko a rovnako ľahko môže uškodiť a narušiť vzťahy. Najprv je dôležité zbaviť sa predsudkov a ísť k základnému zdroju. Keď počujeme nejakú informáciu, že *niekto počul od niekoho niečo, čo niekto iný povedal*, a my chceme vedieť, čo je na tom pravdy, dajme si tú námahu a nevychádzajme len z toho, čo sme počuli, ale vyhl'adajme toho človeka a porozprávajme sa s ním.

V Biblii máme až dva listy do Korintu. To neznamená, že tých listov nebolo viac. Pavol mnoho cestoval a neskôr musel byť v domácom väzení. Nemohol hneď všetko osobne poriešiť, a preto písal listy, ktoré sú pre nás dnes zároveň zdrojom informácií o živote, radoostiach a starostiach v prvých kresťanských zboroch. Keď Pavol mohol, prišiel osobne, v opačnom prípade napísal list. Nekonal neuvážene, ale veľa diskutoval ústne aj písomne. Ak sa chceme dopátrať pravdy, nedá sa to bez komunikácie. Komunikácia sa nedá viesť bez aktívneho záujmu o druhého. Je to spojené s počúvaním. Tu sa nemyslí len to, že si druhého jedným uchom vypočujem a druhým to vypustím von, ale počúvanie so záujmom (nie neosobné vypočutie druhého, ale empatické načúvanie druhému). V Liste Jakuba je napísané: *Nech je každý človek rýchly, keď treba počúvať, pomalý, keď má hovoriť, a pomalý k hnevu.* (1, 19)

Bratia a sestry, počúvajme sa s láskou a pozorne, potom hovorme a hlavne čakajme sa navzájom. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste do Efezu v 4. kapitole:

Preto odložte lož a hovorte pravdu každý so svojim bližným; veď sme si navzájom údmi. Hnevajte sa, ale nehrešte; nech slnko nezapadá nad vašim hnevom.

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.